

Výhledy.

V průběhu několika let se opakovaně vracím k tématu miriád kapek na sklech oken dopravních prostředků. Vytvářejí nekonečné množství variant obrazů, které se pak spolupromítají do obrazů krajiny ubíhající za oknem. Zkouším tyto obrazy zaznamenávat někdy samostatně bez pozadí jako jakési elementární částice- tvary, jindy společně s ubíhající krajinou, jindy se vším tím ostatním co se na sklech odehrává – škábanci záměrně vytvořenými jinými cestujícími - čísly, písmeny, znaky, jmény, strukturami atd. Je to nekonečná pohyblivá obrazárna. Každý den jiná, i každá trasa má jiné obrazy podle toho kudy projíždí, jaký je to typ vozu, tramvaje atd. Jinak vypadají v noci, jinak ve dne, jinak v ranním nebo večerním slunci, proti domům, stromům, obloze... Jinak se utváří v okrajích skel, jinak kudy proudí voda v rozích, mají stále novým měnící se rytmus, skladbu, velikost, tvary. Díky jim je prakticky každá jízda v MHD pro mne novým vizuálním dobrodružstvím, návštěvou té nejaktuálnější obrazárny..

Podobně se vyvíjejí a proměňují i mé grafické záznamy. Zkoumám klasické možnosti, jak tento pouliční MHD fenomén přetransformovat do grafické podoby. Jistě by se to dalo provést nějakým novodobým fotopřenosem mnohem věrněji, ale mne baví právě i ten proces neznalosti "jak na to" skrze který se propátrávám technicky i způsobem pojetí.

Zpočátku jsem si ponechával tuto inspiraci ze které čerpám, pro sebe. Nyní pociťuji spíš potřebu se podílet i o ni protože je to tak úchvatná podívaná a když zjišťuji, jak málo lidí si těchto obrazů je vědomo ačkoliv ji mají přímo před očima a denně jezdí stejnou cestou a stejnými dopravními prostředky. To je také důvod proč nyní doplňuji svůj letošní příspěvek do Grafiky roku také několika dalšími ukázkami z cyklu a tímto textem...

Jiří Janda